

Na 15. nejelu po swětej tschojosezi.

Schogomezny, nimerny Bog, luby Bofchz! my se tebe žekujomy, až ty naš niz jano stworik by, ale až ty naš teke sdžaržhjo. My pšchobymy schi ponižne, staraj se tež snowa sa naš, a naporaj psches twojogo swětego Ducha we naš tu winowatu žekownosež sa twojo gnadne hobstarane, Jesu Krista dla. Amen!

My posnajomy, l. p! we tom přednem zlonku teje psches-
czijanškeje wěry, až Bog naš se wschymi stwořbami stworik
jo, a až won naš teke sdžaržhjo. A to won wěrne žni!
won nejela, ako wotery zlowek, gaž won wjažu natwarik
jo, až ju wostawijo, a ju sdžaržasch namožo, abo sa nu
se wězej nestara, daschi stoj abo padno. Zož nasch Bog
stworik jo, to won teke sdžaržhjo, sa to won se teke stara.
A wot togo zomy něto gronisch.

Ev. Matth. 6, 24—34.

Nicht namožo dwěma kněsoma słužysch: pscheto won bužo
jadnomu gramowasch a drugogo lubowasch; abo bužo se k
jadnomu žaržasch a drugogo sanizowasch; wy namožoscho Bogu
słužysch a mamenoju.

Legodla žeju ja wam: Nestarajischo se sa wašcho žyweie, zo
wy jěsč a pisch bužoscho, tež niz sa wašch žywot, zo se hoblelasch
buzoscho: Toli nejto žyweie wězy, něžli ta jěž, a ten žywot
wězy, něžli ta draštwa?

Gledajischo na te ptaški togo nebja, až nejěju daniž ne-
žneju, daniž do brožite nesgromaže, a wašch nebjaschi Bofchz je gli-
cholan skublajo; Toli nejsežo wy wele wězy, něžli woni?

Chto ga jo mjasny wami, kotaryž swojej dloni jaden kofsch
možt pschistawisch, lež rownož we to se starať?